

Ο Σταύρος Μπένος μιλά για την πορεία του στην Αυτοδιοίκηση, στο Κράτος και τώρα στην Κοινωνία των Πολιτών

Η πολιτική (μπορεί να-) σε κάνει καλύτερο άνθρωπο

Ο κ. Μπένος με την Κίνηση Πολιτών το «Διάζωμα» ενεργοποιεί δυνάμεις της κοινωνίας με βάση τον εθελοντισμό για τη διάσωση των μνημείων

Πέρασε από τα δύο στάδια της δημόσιας ζωής. Την Αυτοδιοίκηση και το Κράτος κι έχει εισέλθει στην τρίτη συνιστώσα του δημόσιου βίου που είναι η Κοινωνία των Πολιτών. Πρόκειται για τον Σταύρο Μπένο, έναν άνθρωπο γεμάτο εμπειρίες, από τους λίγους που θεωρεί ότι εισέπραξε δώρα από την πολιτική, γι' αυτό και ανταποδίδει με αντίδωρο το «Διάζωμα». Μια Κίνηση Πολιτών που βασίζεται στον εθελοντισμό για τη διάσωση των μνημείων. Με αφορμή το άνοιγμα του ηλεκτρονικού κουμπαρά για το θέατρο της Μακύνειας στην κοντινή μας Ναυπακτία, ο Σταύρος Μπένος παραχώρησε συνέντευξη στην «ΠτΔ» μιλώντας για το εγχείρημα, αλλά και τη συγκινητική ανταπόκριση των πολιτών.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΣΙΚΡΙΤΖΗ

♦ Έχετε δηλώσει ότι μέσα από το «Διάζωμα» διανύετε τη γοητευτικότερη εμπειρία της ζωής σας. Απαρνείστε τη διαδρομή σας στην πολιτική και την Αυτοδιοίκηση; Δεν είχαν την ίδια γοητεία;

Αν δεν υπήρχαν όλα τα προηγούμενα, δεν θα υπήρχε και το «Διάζωμα». Το «Διάζωμα» είναι μια φυσική συνέχεια όλης της διαδρομής μου στην πολιτική, η οποία στο σύνολό της υπήρξε εξαιρετική. Ονειρική θα έλεγα. Έχω ξαναπει ότι η πολιτική όταν τη διαχειρίζεσαι σωστά σε φέρνει σε επαφή με τον κόσμο των ιδεών και εν τέλει -όπως στην περίπτωση μου- σε κάνει και καλύτερο άνθρωπο. Θεωρώ ότι σήμερα ζω τη γοητευτικότερη περίοδο, γιατί είναι ως αν να αποθέτω όλη την προίκα που συσσωρεύσα από τα προηγούμενα ταξίδια στη δημόσια ζωή μου. Επίσης, το «Διάζωμα» είναι για μένα ένα «αντίδωρο» για όλα αυτά τα υπέροχα δώρα που απλόχερα μου εκχώρησε η πολιτική μου διαδρομή. Ακόμη, το «Διάζωμα» είναι για μένα μια προσωπική ολοκλήρωση της διαδρομής

μου στο δημόσιο χώρο. Από μικρός υπήρξα παιδί του δημόσιου χώρου. Ο πρώτος μου κύκλος ήταν στην Αυτοδιοίκηση, ο δεύτερος το Κράτος και ο τρίτος κύκλος ως τρίτη συνιστώσα του δημόσιου χώρου είναι η Κοινωνία των Πολιτών.

♦ Έχοντας υπηρετήσει και στο υπουργείο Πολιτισμού, να υποθέσουμε ότι το «Διάζωμα» ήρθε για να καλύψει το κενό ή ακόμη την αδιαφορία της Πολιτείας απέναντι στα μνημεία;

Όχι. Δεν έρχομαι να καλύψω κενά. Δεν υπάρχει αδιαφορία. Αυτό που υπάρχει είναι μια μεγάλη παρεξήγηση. Τα όρια του Κράτους είναι πεπερασμένα, φτάνουν μέχρι ενός ορισμένου σημείου. Αυτό φαίνεται και από τη μεγάλη κρίση που περνά σήμερα η χώρα. Εμείς όλοι, οι νεοέλληνες, όλα τα είχαμε φορτώσει στο Κράτος, το οποίο δεν διαχειριστήκαμε σωστά. Η μεγάλη κρίση από αυτό απορρέει. Έχουμε λοιπόν ένα δεδομένο, ότι το Κράτος έχει όρια. Εκείνο που είναι απέραντο είναι τα όρια της ψυχής, του εθελοντισμού και της συμμετοχής πολλών ανθρώπων σε ένα εγχείρημα. Είναι αυτό που ακριβώς κάνει το «Διάζω-

μα». Έρχεται να αθροίσει πολλούς ανθρώπους, ιδέες και πολλές δυνάμεις, ώστε να συνεισφέρουν από κοινού σε ένα πολύ σημαντικό εθνικό θέμα που είναι η προστασία των μνημείων της χώρας.

♦ Όταν τον περασμένο Μάρτιο βρεθήκατε στην Αιγείρα, ο Τύπος της Αιγείρας έγραψε «ευτυχώς που ήρθε ο Σταύρος Μπένος και θυμηθήκαμε την ανάδειξη του αρχαίου θεάτρου της Αιγείρας». Γιατί «χρειάζεται ο Μπένος» για να αξιοποιήσουν οι τοπικές κοινωνίες τους θησαυρούς τους;

Μην το προσωποποιούμε. Ο Μπένος είναι ο καταλύτης, γιατί η Αιγείρα είναι ένα παράδειγμα μιας δολοφονικής στασιμότητας. Ένα μνημείο που κατά τα άλλα τα έχει όλα για να πάει μπροστά. Τι είναι η Αιγείρα; Ένα μνημείο από τα σημαντικότερα και από τα πιο όμορφα. Είναι ένα μνημείο που έχει σχεδόν έτοιμες μελέτες και το μόνο του εμπόδιο ήταν μια μικρή απαλλοτρίωση της οποίας το κόστος είναι πολύ χαμηλό, περί τα 40.000 €. Και είναι ένα μνημείο με το οποίο η τοπική κοινωνία είναι κυριολεκτικά παθιασμένη για να το βοηθήσει να

πάει μπροστά. Πήγα εκεί υπό βροχή, βρήκα κόσμο να με περιμένει και μια συγκινητική παρουσία του Κώστα Ρόζου, εκδότη του «Φρουρού» της Αιγείρας. Όλοι είχαν κοινό στόχο. Το θέατρο.

Το μόνο που έκανε εκεί το «Διάζωμα» ήταν να αναδείξει τη δυναμική που υπήρχε, να φέρει σε επαφή τους ανθρώπους αυτούς με την Αρχαιολογική Υπηρεσία και ήδη, ταχύτατα, ετοιμάζεται το τεχνικό δελτίο του μνημείου από έναν σπουδαίο αρχαιολόγο τον Ανδρέα Βόρδο ο οποίος είναι και υπεύθυνος για το μνημείο αυτό κι ελπίζω βάσιμα ότι το πρώτο τρίμηνο του 2011 θα μπει στο ΕΣΠΑ.

Το «Διάζωμα» λοιπόν γίνεται ο καταλύτης γι' αυτήν την υφέρπουσα, την κοιμωμένη δυναμική της χώρας, να την βγάξει μπροστά.

♦ Ανταποκρίνονται οι τοπικές κοινωνίες;

Είναι εκπληκτικό πώς οι πολίτες υποδέχονται αυτήν την κίνηση του «Διαζώματος». Ενώ όλοι έχουμε την αίσθηση ότι οι πολίτες είναι αλλού, στην... καρακοσμάρ τους, ότι ιδιωτεύουν, στην πραγματικότητα είναι συγκινητικός ο τρόπος που συμμετέχουν σε αυτήν την προσπάθεια. Ακόμη πιο συ-

γκινητικό είναι το γεγονός - και για εξαγωγή συμπερασμάτων - ότι δηλώνουν το «παρών» με πολύ μεγαλύτερη ένταση απ' ότι σε μια ομαλή περίοδο. Ίσως γιατί θέλουν να βγάλουν μπροστά τη φωτεινή τους πλευρά. Ίσως γιατί οι πολίτες έχουν ανάγκη να παίρνουν ανάσες.

♦ Σε εποχές κρίσης προτείνετε διάσωση των αρχαίων μνημείων και καθιερώνετε τους ηλεκτρονικούς κουμπαράδες, που ο καθένας αντιστοιχεί και σε ένα αρχαίο θέατρο. Παρά τις οικονομικές δυσκολίες, η κοινωνία ανταποκρίνεται. Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας;

Τώρα, που εδράζεται αυτή η επιτυχία, η οποία κι εμείς δεν περιμέναμε να είναι τόσο μεγάλη; Το πρώτο είναι ότι πρέπει να σκεφτόμαστε εναλλακτικά. Δεν είναι μόνο το Κράτος για όλα. Πρέπει να σκεφτούμε και άλλους τρόπους χρηματοδότησης για τα μνημεία μας. Το «Διάζωμα» σήμερα λέει: «Θα ψάξω όλα τα κοινωνικά κοιτάσματα». Στην Αυτοδιοίκηση - η οποία έχει μια θεαματική συνεισφορά. Επίσης ανοίγουμε μια άλλη πύλη χρηματοδότησης που είναι οι οικονομικές δυνάμεις της χώρας και ήδη έ-

χουμε μεγάλη συμμετοχή μέσω χορηγικών συμβάσεων. Υπάρχει και μια τρίτη πηγή που είναι η πιο θεαματική και θελκτική, η πηγή των πολιτών. Σε λίγους μήνες λειτουργίας οι κουμπαράδες έχουν συγκεντρώσει 100.000 € για διάφορα θέατρα. Υπάρχουν και συνεισφορές που ξεκινούν από 1 €. Τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου της Καλλονής στη Μυτιλήνη διέθεσαν από 1 € μέσω της εφημερίδας τους και συγκέντρωσαν 80 € για το θέατρο της Μυτιλήνης. Εξαιρετική είναι και η πρωτοβουλία ενός κινήματος που έχει δημιουργηθεί στο Μενίδι, στο θέατρο Αχαρνών, όπου έφτιαξαν εκεί και τοπικό Σύλλογο και ο κουμπαράς τους έχει ξεπεράσει τις 10.000 €. Ποσά που συγκεντρώνουν οι ίδιοι οι πολίτες. Έχουμε ένα συνδυασμό δύο πραγμάτων. Το ένα είναι να σκεφτόμαστε καινοτομικά, νέα πράγματα, ότι η κοινωνία είναι παρούσα, απλώς θέλει να της δείξεις το δρόμο και να της ανοίξεις νέους δρόμους. Και η κοινωνία -όπως φαίνεται- είναι έτοιμη να συνεισφέρει αρκεί το εγχείρημα να είναι σοβαρό και να έχει απόλυτη διαφάνεια και αθωότητα. ■